

[Svend Jørgensen.]

erstattet med en helt ny lønningslov efter andre retningslinier og med et helt andet indhold.

Se, den siddende lønningskommission er fuldtud klar over dette forhold, men det er, som om den hidtil er vejet tilbage for at tage konsekvensen heraf. Den har foreløbig holdt sig til udenværkerne og er bestandig vejet uden om det centrale. Man siger, at håbet beskæmmer ingen, og jeg håber altså på at se et resultat af kommissionens arbejde, så at den ekstraordinære lønordning, som vi her beskæftiger os med, ikke på ny skal revideres.

Jeg skal med disse ord efter omstændighederne anbefale lovforslaget. Deri ligger også, at vi ikke kan stemme for de kommunistiske ændringsforslag.

Finansministeren (Kampmann): Jeg kan kun udtale stor glæde over og tilfredshed med, at udvalget enstemmigt har foreslået det fremsatte lovforslag gennemført i uændret form.

Det er rigtigt, som allerede det ærede medlem hr. Holger Eriksen har været inde på, at man måske efter førstebehandlingen kunne have ventet visse ændringsforslag. Det glæder mig, at der ikke er kommet sådanne ændringsforslag. Jeg tror, at det bl. a. skyldes, at man ved nærmere gennemgang af lovforslaget har opdaget, at min hånd måske har været knap så uheldig, som det ærede medlem hr. Baagø-Hansen mente ved første behandling. Det kan jo også være, at der har været dygtige medhjælpere i udvalget.

Det ærede medlem hr. Arnth Jensen taler stadig om skibet. Ved første behandling var det jo kaptajn Carlsens skæve skib, der blev manet frem, og det var ikke så rart at høre, for det endte med, at hans skib gik ned, såvidt jeg erindrer. Men nu lykkedes det dog at få det skib, der her er tale om, i dok. Jeg forstår på det ærede medlem, at det skal ikke ud at sejle. Jeg håber ikke, det betyder, at tjenestemændene ikke kan få deres lønninger, medens det ligger i dok. Men iøvrigt er jeg glad for, at det ærede medlem som den dygtige rorsmand, han er, i udvalget har hjulpet mig at få skibet i havn.

Til det ærede medlem hr. Baagø-Hansen skal jeg sige, at mellemklassernes stilling faktisk var værre efter vedtagelsen af lønreguleringen i 1954. Det synes jeg det er nødvendigt at fremhæve, for det er under denne debat fremstillet, som om der efter dette lovforslag er mange mellemklasser, der kommer til at hinke bagefter. Jeg gør altså opmærksom på, at det i højere grad var tilfældet efter reguleringen af 1954, og at vi netop ved den ændring af skalaen, som nu er foretaget, har søgt at få det, som populært hedder „hængekøjen“ i lønnings-skalaen; rettet ud. Det er ikke fuldtud lykkedes, det indrømmer jeg gerne — jeg tror, det er meget vanskeligt helt at rette det op — men det er lykkedes i betydeligt omfang, og det er det, jeg anser for det væsentlige ved reguleringen denne gang. Jeg vil gerne under forhandlingerne næste gang, medmindre lønningskommissionen kommer mig i forkøbet, gøre mit til, at der ikke skulle behøve at opstå en diskussion, som det er sket med hensyn til dette lovforslag, men jeg vil tilføje — og det er allerede sagt i udvalget — at vi måske kunne være gået lidt længere, hvis forhandlingsviljen havde været tilstede hos alle centralorganisationerne.

Jeg forstod på det ærede medlem hr. Baagø-Hansen, at han ville anse det for heldigst, om tjenestemandorganisationerne stod samlet under forhandlingerne. Det gør jeg også, rent bortset fra at det almindeligvis bliver det dyreste. Jeg anser det også for heldigst, at man når til forlig i finansministeriet. Jeg kan være enig med det ærede medlem om, at dette forudsætter, at ikke en enkelt gruppe søger at opnå særlige fordele, og jeg tror, det er helt rigtigt, at der er en bestemt centralorganisation, der skulle tænke på det i dag.

Til det ærede medlem hr. Alfred Jensen skal jeg sige, at jeg ikke kan gå ind for de ændringsforslag, hans gruppe har stillet. De vil koste ca. 60 mill. kr. at gennemføre. Jeg kan spørge det ærede medlem: Hvorfor nøjes han egentlig med 60 mill. kr.? Jeg forstår, at det ærede medlem mener, at tjenestemandorganisationerne skulle have deres krav opfyldt, men tjenestemandorganisationerne stillede krav om mere end 3 portioner, de stillede krav om 5—6 portioner,